4) w *Proparoxytonach* na *ιλος, ιλον, ινος, ινον*; w Rzeczownikach na *ινη, ινα, ϋνη, ϋνα*; na *υνος*, kiedy nie poprzedza *σ*; w *Proparoxytonach* na *ϋρα*, i w Przymiotnikach na *ϋρος*, kiedy poprzedza zgłoska długa, np.

ὁ ὅμιλος, gromada,	*δωτίνη(ι)*, dar,	*κίνδϋνος*, niebezpieczeństwo,
πέδιλον, trzewik,	*Αἴγινα*	*γέφϋρα*, most,
ἡ κάμινος, piec,	*αἰσχύνη*, wstyd,	*ἰσχϋρός*, mocny,
σέλινον, bluszcz,	*ἄμϋνα*, obrona,	(ale *ὀχϋρός*, wytrzymały).

Do *Proparoxyt.* na *ινος* i *ϋρα* dodać należy: *ὁ χαλῑνός*, cngiel, *ἐρῑνεός*, dzika figa, i *κολλύρα(ῡ)*, placek.

Wyjmują się: *εἰλαπίνη(ῑ)*, uczta, i złożone na *γϋνος* (od *γυνή*, kobieta), np. *ἀνδρόγϋνος*, i *κορύνη(ῡ)*, palka.

5) w Rzeczownikach na *ϋτος*, i w Przymiotnikach złożonych na *δακρῡτος* i *τρῡτος* (od *δακρύω(ῡ)* i *τρύω(ῡ)*; w Rzeczownikach na *ϋμα, ϋγη* i *ϋγων*, tudzież w Przysłówkach na *ῡδόν*, np.

κωκῡτός, jęk,	*ἀτρῡτος*, niezniszczony,	*ὀλολῡγή*, *ululatus*,
ἀδάκρῡτος, bez łez,	*ἵδρῡμα*, siedlisko,	*ὀλολύγων*, *ululatus*.

Wyjmuje się: *μαρμαρϋγή*, blask, *βοτρϋδόν*, na wzór grona.

6) w dwuzgłoskowych *Oxytonach* na *ιλός, ῑμός, ῑνός, ῑς, ῡλός, ῡμός, ῡνός*, i w *Paroxytonach* na *ύμη(ῡ)*, *ύνη(ῡ)*, np.

ψῑλός, goły,	*ἰός*, fiolek,	*θῡμός*, umysł,
ὁ λῑμός, głód,	*ὁ χῡλός*, sok,	*ξῡνός*, wspólny,
ἡ ῥῑνός, skóra,	*ὁ ῥῡμός*, dyszel,	*λύμη(ῡ)*, hańba,
		μύνη(ῡ) pozór.

Wyjmują się: *βῶς*, lnk, i *πλῡνός*, pralnia.

7) w dwuzgłoskowych na *ᾱός*. *ανός* (*Oxyt.*), tudzież w dwuzgłoskowych na *ια* zaczynających się od dwóch spółgłosek, np. *νᾱός*, świątynia, *φᾱνός*, świetny, *στία(ι)*, gruby piasek. Do dwuzgłoskowych na *ια* dodać trzeba: *καλιά*, szopa, *ἀνία(ι)*, zmartwienie, *κονία*, kurzawa, a do zakończonych na *αος* także obojętne *ἵλαος*, łaskawy, i imiona własne na *ᾱος*, np. *Ἀμφιάρᾱος*; jednak *Ὑλνόμαος*.

Wyjmują się: *τᾶως* albo *τάως*, paw, *σκιά(ᾰ)*, cień.

8) w pojedyńczych wyrazach, które się pod prawidła wymienione podciągnąć nie dadzą:

I. *ᾱ*.

ἄκρᾱτος, niemieszany,	*νεᾱνίς*, dziewczę,	*τιάρα(ᾰ)*, turban,
ἀνιᾱρός, bolesny,	*ὀπᾱδός*, towarzysz,	*φάλᾱρος*, jasny,
αὐθάδης(ᾰ), samolub,	*σίναπι*, gorczyca,	*ὁ φλύᾱρος*, gadanina.

Imiona własne: *Ἄμᾱσις*, *Ἄνᾱπος*, *Ἄρᾱτος*, *Δημάρᾱτος*, *Θεᾱνώ*, *Ἰάσων(ᾰ)*, *Πρίᾱμος*, *Σάρᾱπις*, *Στύμφαλος*, *Φάρσᾱλος*.

II. *ῑ*.

ἔρθῑμος, silny,	*ἐνῑπή*, nagana,	*παρθενοπίπης(ῐ)* patrzący
τὸ τάρῐχος, ryba suszona,	*ὁ χελιδών*, jaskółka,	za dziewczętami.

Imiona własne: *Ἀγχίσης(ῐ)*, *Γράνῐκος*, *Εὔριπος*, *Κάϊκος(ῐ)*, *Ὄσῖρις*, *Βούσῖρις*. — Z dwuzgłoskowych uwagi godne dla złożonych z tychże: *τῑμή*, cześć, i *νίκη(ῐ)*, zwycięstwo.

III. *ῡ*.

ἀμύμων(ῡ) nienaganny,	*ἐρύκω(ῡ)*, wstrzymuję,	*λαφῦρον*, zdobycz,
ἄσῦλον, schronienie,	*ἰλύς*, zakątek,	*ἡ πάπῡρος*, papie-
ἀϋτή(ῡ), krzyk,	*ἰγνύη(ῡ)*, podkolanek,	rowa roślina,
		πίτῦρον, otręby.

Imiona własne: *Ἄβῡδος*, *Βιθῡνός*, *Διώνῡσος*, *Καμβύσης(ῡ)*, *Κέρκῡρα*, *Κωκῡτός*. — Z dwuzgłoskowych: *ψῡχή*, dusza.